10 ANYS!

el pèsol negre

Publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener

GRATIS
6.000 exemplars
II època núm. 38
Juny-juliol-agost de 2008

▼ *Obre al carrer puigterrà de dalt de Manresa Ladistri, difusora del pensament antiautoritari. /pàg 6*

S'inicia la campanya Manresa en venda

Sota el títol "Manresa en venda" han començat tot un seguit d'actes que pretenen desemmascarar els responsables de la violència urbanística a la ciutat i de l'agressió al territori de la comarca i d'arreu. */pàg 5*

Al·legacions contra la nova ordenança de civisme de Berga

/pàg 4

El passat dia 19 de juny, dues entitats llibertàries de la ciutat -el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i l'Ateneu Columna Terra i Llibertat- varen presentar al·legacions a la nova Ordenança de Convivència Ciutadana i Via Pública, aprovada amb el vist-i-plau de tots els grups polítics munipals, fruit de la modificació de l'anterior ordenança de civisme que va donar lloc a les ja famoses 23 multes durant un acte cultural el 30 de setembre del 2006. Les esmentades entitats denuncien que la nova ordenança segueix suposant una regulació excessiva que junt amb l'ambigüitat de molts dels seus articles permet una aplicació arbitrària, classista i repressora. I en proposen la desobediència activa.

►*Maria d Oló*

350 persones es reuneixen a Santa Maria d'Oló per posar en marxa el decreixement. */pàg 3*

►*Cal Rosal*

Konvent.0: Art efímer vora el riu */pàg 3*

►*Arreu*

Entrevista al col·lectiu feminista "Colectiva d-genero anarcoqueer Proyectil Fetal" de Buenos Aires */pàg 16*

Crema una grua de les obres de la MAT */pàg 6*

dossier Central

AVORTAMENT

Editorial

Ja tornem a estar aquí. Aquest número que tens als dits amb menys pàgines, ens hem aprimat i no es pas que seguim els dictats estètics del mercat sinó que estem totes una mica enfeinades amb altres lluites. Un estiu mogut. Però de cara a la tardor ens comprometem a millorar en tots els sentits. I no es que els continguts d'aquest número estiguin malament però si que hi falta teca, és cert. Sigui com sigui, mentre esteu a la platja -o més aviat explotades a un bar o cuina de la costa o dels Pirineus- podeu llegir el pèsol negre i posar-vos al dia d'algunes coses importants. D'una banda, a Berga el "culebrot" de l'Ordenança de Civisme -buida de contingut per uns i plena de merda per uns altres- continua i dues entitats que s'hi oposen han presentat al·legacions al text. Fruit de com ha estat tractada la notícia al pèsol, aquesta publicació ha perdut un anunciant: l'Ateneu Llibertari del Berguedà (en part molestos per les crítiques d'aquest mitjà a la "feina" de la CUP). Però, els pèsols berguedans tenim la consciència ben tranquil·la d'haver informat de manera imparcial tot i posicionar-nos, sí, en contra de totes les ordenances de civisme. També a Berga els regidors, addictes a les ordenances, en fan una altra per l'estil per als locutoris..., tela marinera. Per sort, més avall, a la Colònia Rosal, la cultura i la creació són d'una efervescència admirable de la mà del Konvent.0. També recordar que la colla de Berga s'ha fet càrrec de l'Agenda Llibertària i que no contents amb això estan disposades a actualitzar el seu directori (mireu el www.berguedallibertari.org)..., sort.

A Sallent la sal segueix emmerdant-ho tot mentre Regió 7 treballa -gratis?- i amb un sentit periodístic acrític més que remarcable per a Iberpotach.

La multinacional Pirelli no pensa fer una fàbrica nova a Manresa com deia sinó que pretén presentar un expedient de regulació d'ocupació (ERO) que afectarà a 280 treballadores de la factoria manresana. Perden els de sempre. A Manresa però, no tot són males notícies, n'hi ha almenys una de bona: el naixement d'una nova distribuïdora de material antiautoritari. També ens alegra la iniciativa "Manresa en venda": Amb aquest nom han començat uns actes que volen desemmascarar els responsables de la violència urbanística a la ciutat i de l'agressió al territori de la comarca i d'arreu.

Fora de Manresa però en relació a la defensa del territori enfront de les agressions de l'Estat i el Capital, cal destacar la crema d'una grua de les obres de la MAT. El descontent pel començament de les obres de la futura línia de Molta Alta Tensió (MAT) de 400KV s'ha fet sentir de diverses maneres. El passat mes de juny per exemple es va calcinar un camió-grua encarregat de l'enlairament d'una de les futures torres d'aquesta autopista energètica.

I per acabar destacar el tema del dossier central i l'entrevista: l'avortament, tractat de manera àmplia i des de diferents visions, oferint-nos coneixements i permetent-nos la reflexió. Doncs res, esperem que gaudiu i fins ben aviat.

Salut i anarquia!

Web *de el pèsol negre*

Al web trobaràs en PDF els diversos números de la revista que han aparegut (tant de la primera com de la segona època) a part de les darreres notícies i informacions respecte aquesta publicació llibertària.

Sumari

Pàgina 3: · 350 persones es reuneixen a Santa Maria d'Oló per posar en marxa el decreixement.
· Konvent punt zero. Art efímer vora el riu.

Pàgina 4: Al·legacions contra la nova ordenança de civisme.
· Incívics ofesa

Pàgina 5: · Manresa en venda.

Pàgina 6: · Crema una grua de les obres de la MAT
· Obra *Ladristri* a Manresa

Pàgina 7-10: · DOSSIER CENTRAL. "AVORTAMENT"

Pàgina 11: · La Iglesia informa que tiene muchos motivos de descontento para echarse a la calle.
· Oh coses!

Pàgina 12: · curriculum ocult; pinzellades d'educació i genere.

Pàgina 13: · Humor

Pàgina 14: ·Ressenya.

Pàgina 15: · Agenda i entrevista

Pàgina 16:· Entrevista

I recorda...

Edita: Col·lectiu Pèsol Negre. El Pèsol Negre no és el portaveu de cap associació ni entitat. El col·lectiu Pèsol Negre és obert i canviant i no representa a ningú, solament a qui en forma part a cada moment. D'altra banda, com a col·lectiu només intentem assumir l'editorial i les grans línies de la publicació, la resta de textos són responsabilitat dels irresponsables dels seus autors. A qui li piqui que es rasqui.

Tancament d'aquesta edició: 18/07/2008 a les 19:00.

En aquest Pèsol Negre han participat: Hiram Gascoigne, Barrikada, www.berguedallibertari.org, Pep i pepet, Pep i tu, Treu banya, Lola de Bellasguard, Clara Castaño, Akiemplanto, Nomeansno, ladistri, Joan busquests, Un futur cotitzant, Dones amb ganes de rebentar caps, Colectiva d-genero anarcoqueer Proyectil Fetal

Atenció: Aquesta revista la fem entre totes i tots i per això és important que ens feu arribar els vostres articles de denuncia, pensaments, poemes, etcètera. Intentem publicar-ho tot, tingueu paciència.

Directori

*BERGA: **Associació Cultural Columna Terra i Llibertat** (col·lectiu difusor del pensament i la pràctica anarquistes): c/ del Balç núm. 4 baixos. Adreça postal: apartat de correus 16, 08600. Adreça electrònica: actll@berguedallibertari.org **www.berguedallibertari.org** (Portal llibertari del Berguedà on trobareu les pàgines web dels col·lectius llibertaris berguedans). **Centre d'Estudis Josep Ester Borràs** (centre de documentació, recerca i difusió de la història social de la comarca): c/ del Balç núm. 4 baixos. Adreça postal: apartat de correus 16, 08600. Adreça electrònica: cejeb@cejeb.org **Pèsol Negre** (publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener): pesolnegre@berguedallibertari.org **Ràdio Korneta** Apartat de correus número 16, 08600 Telèfon: 93 821 65 92 Correu electrònic: radiokorneta@berguedallibertari.org Web: http://radiokorneta.info *MANRESA: **CGT** (anarcosindicat): c/ Circunvalació núm. 77, 2on, 08240 Telf. : 93 874 72 60 - Fax : 93 874 75 59. Adreça electrònica: manre@cgt.es **La Tremenda** (centre social okupat):cantonada entre el c/ St. Salvador i el c/ Hospital al nº 24-26, Manresa.**CNT Manresa/CSO Valldaura**, c/Jorbetes, 15. cnt_ait_manresa@hotmail.com, www.cnt-ait-manresa.blogspot.com **Ladistri** c/Puigterrà de dalt **ZTA Banzai!** *MONISTROL DE MONTSERRAT: **CNT-AIT** (anarcosindicat): c/ Sant Pere núm. 35, 08691 Monistrol de Montserrat. Adreça electrònica: cnt_ait_monistrol@yahoo.es. *NAVARCLES: **Cal Carrasclet:** carrasclet@gmail.com. **Masia okupada Ca n'Escaiola:** canescaiola@gmail.com. *OLVAN: **Ateneu Popular Olvanès** *SALLENT: **Amics d'Agustín Rueda, CGT** (anarcosindicat): c/ Clos núm. 5, 08650 . Telf. : 93 837 07 24 - Fax : 93 820 63 61. Adreça electrònica: sallent@cgt.es. Pàgina Web: http://www.cgt.es/sallent *SÚRIA: **L'Alternativa** (col·lectiu polític): c/ Magí Fàbrega, 3, 2n, 08260 Súria. Telf. 93 869 64 26. Adreça electrònica: suri-

350 persones es reuneixen a Santa Maria d'Oló per posar en marxa el decreixement

Del 4 al 6 de juliol vam reunir-nos a Cal Cases i a Mas Clapers, a Santa Maria d'Oló, gent de tot Catalunya i de l'estranger per participar a la "Trobada de Moviments Socials: Posem en marxa el decreixement, construïm contrapoder", organitzada pel col·lectiu Temps de Re-voltes.

Maria d'Oló, juliol de 2008

Treu banya

La trobada va ser la culminació de la marxa en bicicleta organitzada per Temps de Re-voltes i que durant uns 80 dies va recórrer 60 poblacions catalanes donant a conèixer el moviment pel decreixement. La marxa va visitar centenars de projectes i col·lectius que treballen per construir una alternativa al model capitalista més respectuosa amb el medi ambient i amb la cultura pròpia de cada territori, basat en altres formes de relació social, de creació del diner i en l'autonomia dels pobles.

L'objectiu de la trobada era construir un ampli moviment social que aglutinés en un paraigües comú totes aquelles lluites, col·lectius i persones que se senten motivades amb les propostes del decreixement i del contrapoder.

El programa del cap de setmana va ser intens i, perquè no dirho, poc decreixent, per aprofitar al màxim un espai de trobada de tants moviments afins escampats per la geografia catalana.

Divendres, i a mesura que anàvem arribant, vam confirmar la nostra inscripció, mentre els prats i camps del voltant de Cal Cases i de Mas Clapers s'anaven omplint de tendes de totes mides i colors. Després de sopar vam veure el reportatge dels 80 dies de marxa amb bicicleta per Catalunya.

Dissabte vam agrupar-nos en 13 àrees de treball: estratègies de decreixement a nivell local; economia contrahegemònica; autogestió de l'habitatge; autonomia alimentària; model territorial i defensa del territori; relació camp-ciutat; mitjans de comunicació; aigua; energia i transport; estratègies front el poder polític; coneixements i educació lliure; relacions socials i vida comunitària; i organització per tal de compartir idees i inquietuds però sobretot per construir i coordinar pràctiques concretes per poder posar en marxa el decreixement.

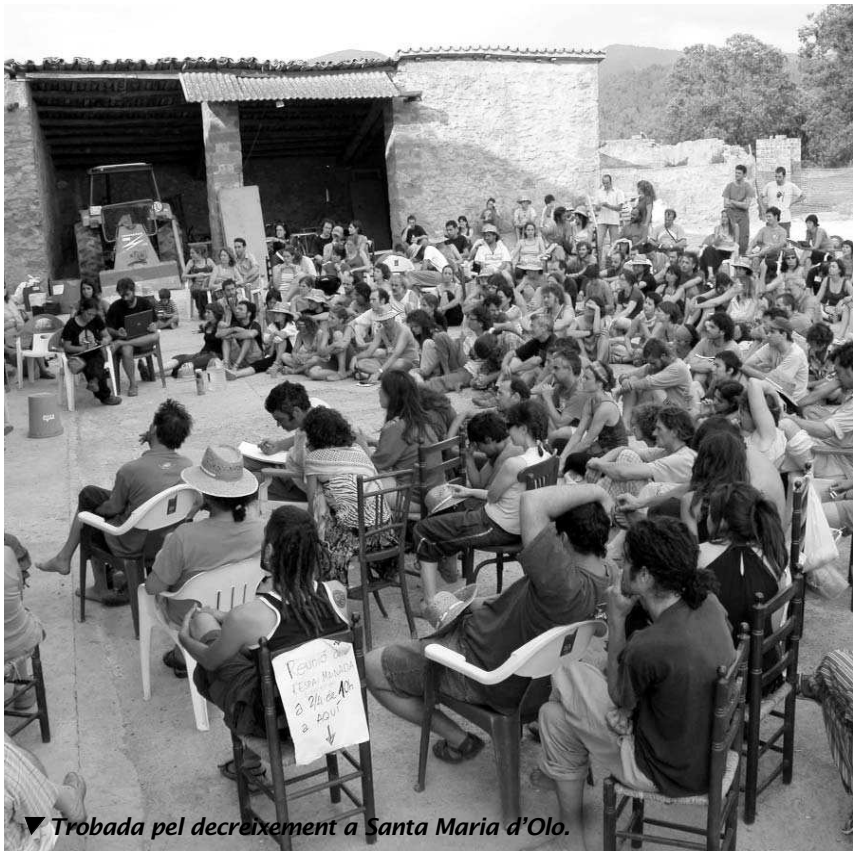

▼ *Trobada pel decreixement a Santa Maria d'Olo.*

Diumenge al matí vam fer reunions entre diferents àrees de treball on vam compartir la feina feta el dia anterior i on vam intentar articular projectes comuns entre àrees. A la tarda vam fer la última trobada per àrees de treball per elaborar unes conclusions i acabar de definir les propostes concretes de cada àrea, que després es van posar en comú en un plenari final amb tots els participants.

Com era d'esperar, va sorgir un bon llistat d'idees i projectes, alguns més concrets que d'altres. A la majoria d'àrees de treball es van fer propostes dirigides a compartir la informació i els recursos existents per facilitar el treball en xarxa i la col·laboració entre col·lectius i entitats. En concret, es va proposar de crear una pàgina web on es pogués compartir informació i recursos sobre els diferents temes tractats durant el cap de setmana.
A part del programa establert, la primera trobada pel decreixement també va servir per establir i reforçar un munt de contactes i sinèrgies entre diferents moviments i projectes que tard o d'hora donaran el seu fruit. Ara només ens queda continuar treballant a títol personal i des dels nostres col·lectius per posar en marxa tot allò de què vam parlar el cap de setmana!

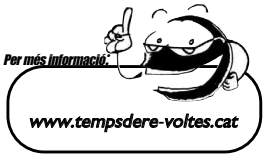

Konvent.0: Art efímer vora el riu

Berga, juny de 2008

Lola de Bellesguard

El 6, 7, 8 i 9 de juny va tenir lloc la tercera edició del Konvent.0, una mostra artística que s'estructura al voltant del Convent de Cal Rosal. El Moviment.0 va obrir l'espai a una quarantena d'artistes del Berguedà i territoris veïns.

Així doncs, l'antiga residència de religioses i obreres és transformà durant un llarg cap de setmana en una explosió de creativitat efímera. L'edifici acollí propostes provinents de diverses disciplines, des de la pintura, la fotografia, el vídeo i la instal.lació fins a l'escultura passant per l'antropologia o el documental. Un miler de persones, moltes d'elles antigues inquilines, van poguer-se passejar per les cel·les d'aquest indret al llarg dels 4 dies d'obertura.

Enguany, la mostra s'amplià ocupant amb nocturnitat la Font del Balç de Gironella. Allà, van presentar-se diferents projectes musicals que ballaven entre el surrealisme, el folk i noves sonoritats electròniques.

El Konvent.0 es realitza al marge d'institucions i subvencions. La llibertat en els continguts de l'obra exposada és absoluta. De fet, gran part dels projectes són creats -de forma exclusiva- per ser viscuts en aquest marc únic i, alhora, tan representatiu del particular passat obrer de la comarca. Probablement, ens trobem davant una de les manifestacions artístiques de més magnitud de la Catalunya Central.

Al·legacions contra la nova ordenança de civisme de Berga

Berga, juliol de 2008

Pep i Tu

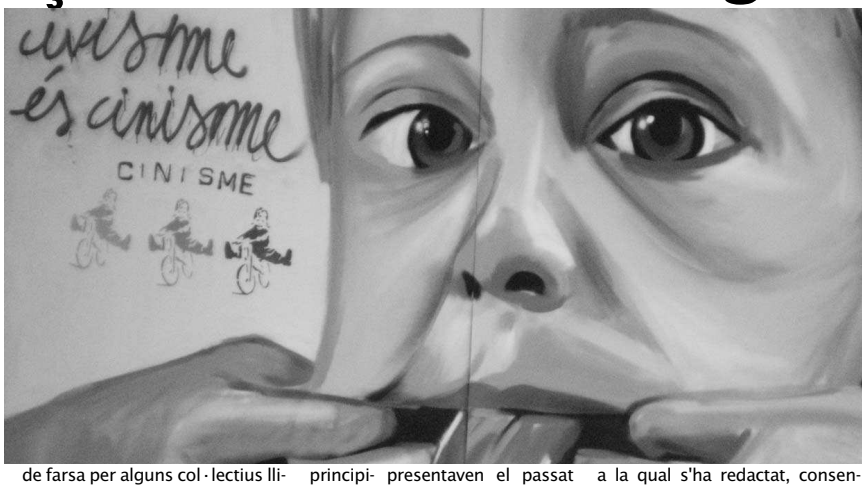

Tal i com hem anat informant, el dia 3 d'abril totes les formacions polítiques de l'Ajuntament de Berga (CiU, PSC, CUP, ERC i l'exregidor del PP) van aprovar per unanimitat els canvis a l'Ordenança de Civisme i Bon Govern que van donar lloc a l' Ordenança de Convivència i Via Pública. Malgrat tot hi ha persones i col·lectius que es segueixen oposant a les ordenances de civisme i que per això el 19 d'abril van protestar tot fent cultura sense permís a la Plaça de Sant Joan. Va ser una protesta similar a la que el setembre de 2006 va generar 23 multes, 22 de les quals en virtut de l'ordenança de civisme. La que fa 23 una de trànsit -inventada- per al propietari de la furgoneta que va traslladar els trastos a la plaça. Precisament el judici contenciós administratiu que aquesta multa va generar es va celebrar el passat 1 de juliol i ara s'està esperant la sentència. Doncs bé, de la protesta del dia 19 no es coneix que se n'hagi derivat cap sanció, i les 22 de civisme del dia 30 de setembre de 2006, com tothom ja sap, les va treure Juli Gendrau després de un any i mig de lluita de l'assemblea d'íncíviques.

La nova ordenança va ser aprovada per tots els grups de l'Ajuntament tot i que cadascú justifica el seu vot per motius diferents: per la CUP és una ordenança buida de contingut i per la resta ve a ser el que hi havia però havent polit errors formals i serrells diversos. L'Ordenança va comptar amb un procés participatiu no vinculant interromput per una protesta de les multades. Aquest procés participatiu va ser titllat de farsa per alguns col·lectius llibertaris de Berga. Així doncs, el 16 de maig es publicava al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona l'acord del ple en que s'aprovava l'ordenança. I el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i l'Ateneu Anarquista Columna Terra i Llibertat - col·lectius que havien titllat de farsa el procés participatiu i que s'havien oposat al text des del principi- presentaven el passat dijous 19 de juny a les 13.30 h al·legacions contra l'ordenança.

Per al Cente d'estudis i l'Ateneu anarquista que han presentat les al·legacions, la nova ordenança segueix suposant una regulació excessiva que junt amb l'ambigüitat de molts dels seus articles permet una aplicació arbitrària, classista i repressora. Funció per a la qual s'ha redactat, consensuat políticament i aprovat el text. El text suposa un paraigües legal per a que el consistori pugui reprimir a qui vulgui. És doncs un atemptat a les llibertats bàsiques de les persones. Des del pèsol negre ens seguim oposant a les ordenances de civisme, a totes: a les noves i a les velles.

Manifest de El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i l'Ateneu Anarquista Columna Terra i Llibertat

Després d'un procés participatiu que considerem una farsa, al ple del dia 3 d'abril es va aprovar per unanimitat de tots els grups polítics l'Ordenança de Convivència i Via Pública de Berga. Aquesta ordenança ve a substituir la de Civisme i Bon Govern de la ciutat, coneguda per tothom per haver generat vint-i-tres multes injustes i una forta oposició popular. La nova ordenança -al igual que l'anterior- regula molts aspectes de la vida dels ciutadans i el seu comportament en l'espai públic o privat. Aquesta regulació excessiva fa que sigui totalment impossible d'aplicar i això junt amb l'ambigüitat de molts articles, permet als polítics i la policia local la seva aplicació arbitrària. Això sense parlar de que és un text classista i que facilita la repressió a tota dissidència política i cultural. En definitiva que és un text que atempta contra les llibertats elementals de les persones tant individualment com de manera col·lectiva.

L'ordenança és un paraigües del poder municipal per a multar, sancionar i perseguir tothom que li sigui molest. I aquesta crítica ja feta per diversos col·lectius i persones a l'anterior ordenança serveix per la nova ja que conté la mateixa essència de qualsevol ordenança de civisme. Atès que el contingut de l'esmentada Ordenança i la regulació que en la mateixa es fa, excedeix la competència de l'Ajuntament de Berga en moltes matèries i la mateixa és contrària a l'ordenament jurídic i en especial a la Constitució, sol·licitem la seva anul·lació íntegra.

És per tot això que demà dijous al mati les dues entitats presentarem tot un seguit d'al·legacions a la esmentada ordenança dins el termini de la seva exposició pública.

Per acabar volem aprofitar per fer una crida a la desobediència activa a aquesta ordenança i a qualsevol altre llei repressiva que ens vulguin fer empassar els polítics de torn. Perquè no ens faran creure!

Nota:

Aquest text repon als comentaris fets al blog d'en Natxo Romero a l'entrada que fa referència a l'ordenança de civisme. http://www.natxoromero.blogspot.com/

Incívica ofesa

Berga, juliol de 2008

Clara Castaño

Tenint en compte que un dels pilars sobre els quals s'aixequen les vostres crítiques és l'anonimat, començo per presentar-me: Sóc la Clara Castaño, i estic ofesa i indignada després de llegir i rellegir comentaris rebossants d'ambigüitat i dures crítiques al "sector anarquista" Berguedà, totes anònimes. Si-us-plau... que ja teniu una edat per tirar la pedra i amagar la mà...

S'han fet crítiques dures i ni tan sols el "representant del poble" (i amo del blog) s'ha molestat en desmentir-les.

M'agradaria saber qui són els anònims que ens titllen de cínics, demagogs i mentiders: a donar la cara, i a deixar l'hipocresia per a la vida privada, gràcies.

Ràpid heu après les armes dels polítics, i heu oblidat que a la vida (a part de multes i sancions i ordenances) hi ha persones.

Escric (i firmo) bàsicament, perquè tingueu present a qui tracteu de sectària demagoga.

Clara Castaño Escat, estancada en una preadolescència ideològica permanent que em portarà a la marginalitat més solitària, oi?

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

FES MÚSICA
Escola-tallers de musica
Soterrats Berga c/ Clavé 10 Baixos
Soterrats Gironella
Avg.Catalunya 99
NO ES PAGA MATRICULA
Per les inscripcions trucar a:
696834714 938213942
938229771
Una altre manera d'entendre la música.

Manresa en venda

Tot i l'estiu les activitats continuen. Sota el títol "Manresa en venda" han començat tot un seguit d'actes que pretenen desemmascarar els responsables de la violència urbanística a la ciutat i de l'agressió al territori de la comarca i d'arreu.

Manresa, juliol de 2008

Akiemplanto

Tot i la crisi, o desaceleració econòmica, o com ni vulgueu dir, de l'escrupolositat de l'interlocutor, continua el negoci del totxo imposant-se amb els seus múltiples tentacles: continua el mobbing immobiliari, continuen les amenaces de desallotjament, continuen els megaprojectes que ho sepulten tot sota el gris del ciment ignorant l'oposició social, continua l'especulació com a negoci fent de l'habitatge una mercaderia impossible d'assolir....

Però també continuen les veus que no es cansen de denunciar, assenyalar i recordar que no tothom vol passar pel tub, que no tothom està d'acord en sotmetre's al gran Deu euro, que hi han altres maneres de relacionar-se amb l'entorn i entre les persones. En aquesta ocasió aquestes veus s'han aglutinat des de diferents vessants, des dels diferents colors que pinten l'escenari contestatari manresà, donant forma a la just estrenada campanya MANRESA EN VENDA. Gent que ha de fer malabarismes entre el curro amb sou superprecari i el lloguer abusiu, gent que ha optat per l'opció de l'okupació i veu amenaçat el seu espai de reunió, de vida, o de lluita per un ordre de desallotjament, gent que està farta que decideixin sempre altres en la seva vida.

Aquests són alguns dels casos d'espais okupats, que volen fer front a aquest dia a dia aportant noves forma de vida, però que actualment estan sota amenaça:

Can Crsitu: propietat dels Ferrocarrils de la Generalitat, els quals no hi tenen cap projecte però prefereixen que es caigui a troços la casa abans que hi visqui gent.
Les Bigues: habitatge ubicat en una illa de cases propietat de FECSA ENDESA qui té la idea de tirar tota la illa a terra per edificar de nou i treure un sucós profit, ja ha començat a pressionar a veïns i veïnes perquè comencin a fer les maletes.

La Tremenda: centre social okupat fa més de tres anys pel grup de dones feministes Columna Clitoriana, ubicat a la mateixa illa de cases afectada pel projecte demolidor de Fecsa Endesa.

Ateneu Vallfonollosa: un antic bar actualment propietat de l'Ajuntament, el qual en ple municipal ha decidit fer fora d'aquest espai els i les joves que el volen gestionar.

Zona Temporalment Alliberada Banzai: bloc del barri vell okupat fa any i mig, propietat d'una immobiliària de Barcelona, amb procés judicial obert.

Fartes de constatar que no en tenen prou amb convertir tot el què toquen en mercaderia, sinó que tampoc ens deixen fer la nostra, que redueixen tot el territori en espai potencialment edificable, o reformable, en tot cas especulable s'han aixecat les veus de "Manresa en Venda".

Aquesta campanya es va concretant de manera pluriforme. L'acte inaugural de dita campanya va ser una xerrada informativa, que es va celebrar a la ZTA Banzai on es van destapar diferents projectes especulatius, es van d'estripar les entranyes teòriques del Pla Director de la Comarca explicant com volen omplir de ciment el poc troç verd que queda a la comarca, tot i analitzant les traves que tenim la població per assabentar-nos realment dels projectes que tenen i sobretot d'intentar parar-los. Doncs entre carreteres, polígons, noves zones residencials i vies del tren, ja no quedarà ni un pam de terra per poder-nos alimentar.

Conscients dels mitjans que tenim al nostre abast per donar la nostra opinió, amb voluntat de desemmascarar qui hipòcritament es neteja la cara a base de mentides al mateix moment que destrossa tot el què es pugui convertir en diners, ens anem expressant com podem; en el transcurs d'una jornada sobre el risc d'incendis i la preservació de l'àmbit rural un grup d'assistents a l'acte van fer entrega de ciment i runam salí de Sallent a la regidora de medi ambient de Manresa, i al director de Caixa Manresa Valentí Roqueta. A aquest se li va fer entrega a més de la sentència condemnatòria del judici popular que es va celebrar el passat 19 d'abril contra la violència urbanística. Tot amenitzat amb crits i pancartes amb els lemes: El Bages no està en venda, Esteu convertint el dret a l'habitatge en una mercaderia, estem fartes de les vostres mentides, etc.

Actualment, durant els dijous dels mesos de juliol i agost, s'està realitzant un cicle vídeos i xerrades englobades en la temàtica contra l'agressió al territori, activitat fresqueta de cara a l'estiu però sense oblidar els diferents punts de mira que ens envolten. Aquestes són algunes de les cites que encara podeu estar a punt d'anar a veure:

17 de juliol a les 21h a la ZTA Banzai, C/ de la Mel: Xerrada amb membres de la plataforma "No a la MAT" i passi de la pel·lícula "Apaga y vamonos"

24 de juliol a les 21h a la ZTA Banzai C/ de la Mel: Passi del vídeo "El Forat" amb presentació del seu director.

31 de juliol 22h Pl Europa: Passi de la peli "El oro de las californias"

7 agost 22h Parc de Puigterrà: passi de la pel·lícula "Delta negat"

14 agost 21h a la Distri, C/Puigterrà de dalt: Passi del vídeo "Contracorriente" i xerrada sobre salinització amb membres de la plataforma PROU SAL.

21 agost 22h jardí de Can Cristu, Crta Santpedor 52: Documental sorpresa.

Si també estàs farta del gris, el ciment i el formigó, si creus que l'habitatge no és una mercaderia, si no vols més especuladors al teu voltant, si tens coses a dir.... t'esperem qualsevol d'aquests dijous!!

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

SINDICAT DE MINERIA
SINDICAT D'ACTIVITATS DIVERSES
SALLENT
C./ Clos, 5. 1r pis.
08605 Sallent
tel. 938370724
CGT

girasol
recursos en energies renovables
INSTAL.LACIONS, PROJECTES, FORMACIÓ
www.girasol.cat
660385344-629764829

Bar la Plaça
Plaça Major. 6
Gósol
Telf: 973 37 01 89
gosul@hotmail.com

NAUCLH SIRAID ARTNBZ QUATRE ÚKPOES IALNRT OMUSIC
Llibreria QuatreCantons. Placeta Ciutat 12, 08600-Berga
Tel/Fax(93)8212948-4cantons@correu.vilaweb.com

Crema una grua de les obres de la MAT

El descontent pel començament de les obres de la futura línia de Molta Alta Tensió (MAT) de 400KV es fa sentir a través de diferents mitjans. El passat mes de Juny es va calcinar un camió-grua encarregat de l'enlairament d'una de les futures torres d'aquesta autopista energètica.

Manresa, juliol de 2008

Nomeansno

En alguns indrets de Catalunya ja han començat les expropiacions i les obres per traçar la línia elèctrica de Molta Alta Tensió (MAT) que aniria de Bescanó a Sentmenat. Des de que es va començar a plantejar el tema i va sortir el projecte a la llum pública nombroses han sigut les veus que s'han oposat a aquesta idea faraònica. Però els projectes surten de despatxos d'altes esferes i no tocant de peus a terra; amb l'aval de la comunitat europea i no de la població del territori. Per això tot i les mobilitzacions, les oposicions de municipis sencers, amb el ple del consistori i tot, la Generalitat, REE (Red Elèctrica Española) i el Govern central continuen fent-se els sords. Responent amb alternatives absurdes que no canvien per res el fons del tema. Com canviant alguns trams del recorregut a corre-cuita, evidenciant el poc respecte al territori i la nul·la intenció de replantejar-se la idoneïtat del projecte; o bé l'última proposta en veu del mediador europeu per a la interconnexió Mario Monti, de soterrar algun tram de la línia!! La línia no la volem ni pel terra ni per l'aire ni enlloc, és il·lògica i innecessària.

Els polítics i responsables de REE volen fer creure al personal que aquesta línia és necessària per subministrar el dèficit energètic de les comarques de Girona i per subministra corrent elèctric al Tren d'Alta Velocitat (TAV). El primer qüestionament que ve en ment és la necessitat d'aquest tren, per qui i per què servirà? No pas per la mobilitat de les persones de peu, per això més aviat caldria actualitzar les rònegues línies regionals. A part que no és veritat que el funcionament del TAV necessiti una línia amb voltatges tant elevats (400KV). A part un desenvolupament sostenible de les comarques gironines no passa per una interconnexió tant sobredimensionada, sinó (com a qualsevol altre indret) per l'estalvi i l'eficiència energètica, l'ús d'energies renovables, la diversificació de la xarxa de distribució elèctrica així com dels seus punts de distribució.

Però els motius que mouen la construcció d'aquesta interconnexió no són ni les necessitats de les persones ni el respecte al territori, sinó el negoci econòmic. És per aquesta raó que les empreses elèctriques i els governs que les avalen estan disposades a passar per sobre de les exigències de la població (tot i que teòricament vivim en una democràcia); travessar, perforar i destrossar zones protegides pel seu interès mediambiental; per definitivament construir una autopista energètica (amb grues impactes al medi i a la salut de les persones) per poder acabar venent els excedents de la indústria energètica francesa (basada en la nuclear) al Marroc i a Portugal. I és aquest el motiu per la qual govern i REE aposten per la MAT.

El descontent de la població de la zona és evident. Ja en començat les obres en alguns indrets de Catalunya, i com denuncia la portaveu de "No a la MAT" d'Osona han començat les obres en zones protegides, sense un pertinent estudi d'impacte ambiental, sense previ avis i sense intenció d'establir cap diàleg amb la població.

Però cada vegada el rebombori és més evident, després de concentracions, manifestacions, al·legacions a jutjats, mobilitzacions vàries, la gent ja està farta de veure que els únics resultats són evasives, mentides i pedaços. Hi ha molta gent que té clar que la MAT és una aberració injustificable i vol deixar sentir les seves veus a través de varis mitjans. El passat mes de juny al municipi de Tavèrnoles (comarca Osona) es va cremar el 95% d'una grua-camió (propietat de l'empresa Güell) que realitzava les obres d'una de les futures torres de la línia. Les obres ja estaven vigilades per una empresa de seguretat, doncs és evident que a molta població no li agrada gens la idea de la futura línia. El propietari de la grua, el senyor Güell lamenta que "si hi ha mal rotllo" amb aquesta obra n'hagin sortit els perjudicats "els qui hi anem a treballar".

Sr Güell: hi ha moltes maneres de guanyar-se la vida, però si destrosses el territori, no tens en compte les necessitats de la població i només escoltes a qui paga... això no és "anar a treballar"
El senyot Güell nés responsable, com també ho són en Mario Monti, en Zapatero, en Montilla,en Nadal conseller d'obres públiques, en Francesc Baltasar conseller de Medi ambient, en Luis Atienza president de REE, i totes les persones que la facin possible.

Obre *Ladistri* a Manresa

Manresa, juliol de 2008

Ladistri

Des del passat mes de juny, ja pots trobar oberta "Ladistri". Aquest és un nou espai on es pretén fer ressò i facilitar l'accés a les veus que parlen de llibertat, d'autogestió, de recolzament mutu, d'igualtat, solidaritat...

Tot i les amenaces d'un imminent desallotjament de l'edifici de "Les Bigues", s'ha iniciat el projecte amb moltes ganes i passió als baixos d'aquest edifici. Ens trobaràs al carrer Puigterrà de dalt amb la porta oberta. Hi som els dijous, de 5 a 9 del vespre. També els divendres i dissabtes, de 9 a 2 del migdia i de 5 a 9 del vespre.

Més enllà de voler semblar una nova botiga de música o roba del "rotllo", aquí hi trobaràs fanzines, llibres, revistes, documentals, música i material divers per tal de continuar formant-nos de manera crítica per ser capaces d'identificar, fer front i rebatre tot allò que ens ofega. Ladistri és una difusora antiautoritària amb material divers sobre història, manuals per a l'autogestió de la teva vida, okupació, alliberament animal, control social, publicacions llibertàries, lluita antipatriarcal, literatura...

Si creus que el treball t'absorbeix la vida, si tens la sensació que els polítics només "xupen" del bote", si estàs fart o farta de sentir-te menyspreat o menyspreada, o si ja no aguantes les individualitats i personalismes egoïstes; potser trobaràs a Ladistri alguna cosa que t'interessi.

Tot i que les estructures de poder, econòmiques, polítiques i socials volen callar-nos amb la seva repressió, alienació i explotació, continuarem creant i actuant per reconèixer de nou la nostra capacitat d'organitzar-nos sense jerarquies, decidir enlloc de rebre ordres, estimar-nos sense cadenes, caminar sense córrer, alimentar-nos sense destruir-ho tot, i sobretot, pensar per nosaltres mateixes.

Si en tens ganes, passa't per Ladistri, alguna cosa hi trobaràs.

I si no la trobes, la inventem juntes.

DOSSIER CENTRAL

L'AVORTAMENT

Aquest dossier no és fruit del debat que hi ha al carrer arrel de les denúncies a clíniques privades que són acusades de practicar avortaments il·legals, sinó que ha sorgit de la nostra pròpia experiència. Les tres vam passar per un avortament sense massa informació del què suposava i sense intercanviar amb altres dones que haguessin viscut el mateix. En el moment en què vam compartir experiències, vam descobrir la necessitat que teníem d'exterioritzar com ho havíem viscut i ens vam adonar que teníem molts punts en comú que eren fruit del tabú que encara es respira al voltant d'aquest tema, i del fet de viure-ho de manera aïllada. I aquí segueix el text, que és una barreja d'experiències personals, amb informació legal i les nostres reflexions.

Avortaments com xurros

Tot comença arrel d'un polvet. Al cap d'uns dies… sembla que no et ve la regla… però els pits els tens inflats… t'hauria de baixar… quins nervis… el retard ja dura uns dies… potser que vagis a la farmàcia i compris un predictor… que ja et costa uns 10€. Et fas la prova i... dóna positiu... no, ara no... estàs embarassada!!

Si vols avortar ràpid i tens 300€ truques directament a una clínica privada i demanes hora per avortar. Si no tens diners, vas a veure la llevadora de la seguretat social, que et confirma que estàs embarassada i t'envia a l'assistent social, que et fa unes quantes preguntes sobre els mètodes anticonceptius que utilitzes, la teva situació econòmica, laboral, familiar i social, i si ho creu convenient t'envia a una fundació privada que s'anomena Salut i Família (això en el cas de Catalunya), subvencionada per la Generalitat. Allà et tornen a fer un interrogatori semblant al de l'assistent i segons el què considerin et paguen una part de l'avortament o tot. I seguidament et donen hora per una clínica privada.

Un cop a la clínica la cosa va prou ràpida: et fan una ecografia per comprovar l'estat de l'embaràs, després t'envien a fer una entrevista d'uns 10 minuts amb un psiquiatra que és qui avala que estàs dins d'una de les premisses legals segons les quals està permès avortar (normalment certifiquen que l'embaràs pot ser un greu perill per la teva salut psíquica). I tot seguit passes a la sala d'operacions, on entra una dona cada quart d'hora si no hi ha cap entrebanc. T'introdueixen un espèculum per la vagina, i et claven una agulla a les parets de la vagina per anestesiar-te parcialment (cosa que alguns/es especialistes qüestionen que sigui necessari). Acte seguit t'introdueixen una cànula (un tub) que t'aspira l'embrió, tot això molt ràpidament i sense parar de dir banalitats perquè no cridis. Sense explicar-te res et porten a una altra sala, on t'esperes sola estirada en una camilla que torni el metge a comprovar que no sagnis massa. I ja pots anar cap a casa. Si tens sort potser et receptaran algun antibiòtic o calmant però si vens derivada de salut i família, cosa que vol dir que no t'has pogut pagar l'avortament, probablement ni això.

T'endus també un full amb les instruccions del què has de fer durant els dies que segueixen a l'avortament i amb les complicacions que hi poden haver.

Ningú t'explica res, ni et pregunta com estàs ni com et sents, ni abans, ni durant, ni després i si tens qualsevol dubte o por, espavila't, que els avortaments en cadena no es poden aturar per tonteries. Aquesta és la magnifica eficiència d'un servei privat que juga amb una necessitat de les dones. Tot molt fred i molt lucratiu!

En el cas dels avortaments involuntaris, si tens sort, et donen tres opcions: l'avortament natural (deixar que el cos expulsi per ell mateix el fetus), unes pastilles que t'introdueixen a la vagina i provoquen contraccions que t'ajuden a expulsar el fetus, o el raspat que consisteix en un cullera mecànica que rasca les parets de la matriu. Tot i que es coneix que el raspat pot provocar més danys a la matriu de la dona que la intervenció per aspiració, en les clíniques públiques es continua realitzant de forma sistemàtica el mètode del raspat.

L' avortament va més enllà de la intervenció quirúrgica. Hi ha un procés previ, en el què el cos es prepara per acollir el fetus i comença a desenvolupar canvis físics i hormonals; i un procés posterior, en el cos atura aquests canvis i s'ha de readaptar als cicles menstruals i hormonals. Tot i que un avortament és un xoc hormonal molt gran per a totes les dones, el procés emocional i vivencial de cada una és diferent. Depenent del suport emocional que rebi la dona, del moment personal que visqui, de la moral i les creences que una pugui tenir, de les ganes o no de tenir fills/es, dels especialistes que t'hagis trobat durant el procés,... l'experiència pot ser viscuda de maneres molt diferents.

Legalment...

Actualment a l'Estat Espanyol està prohibit i penalitzat l'avortament, tant en centres sanitaris públics com privats, excepte en els tres casos recollits en l'article 417 bis del Codi Penal:

1. Que sigui necessari per evitar un greu perill per a la vida o salut física o psíquica de l'embarassada.
2. Que l'embaràs sigui conseqüència d'un fet constitutiu de delicte de violació, sempre que l'avortament es practiqui dins de les 12 primeres setmanes de gestació i que el mencionat fet hagi estat denunciat.
3. Que es prevegi que el fetus pot néixer amb greus problemes físics o psíquics, sempre que l'avortament es practiqui dins de les 22 setmanes de gestació i que el dictamen sigui emès per dos especialistes d'un centre sanitari. En els casos en què la malformació es detecta més tard, l'avortament passa a ser il·legal.

Segons la normativa existent, els avortaments es poden realitzar en hospitals públics o en clíniques privades acreditades pel Ministeri de Sanitat. Tot i així, el 97,1% dels avortaments voluntaris a l'Estat Espanyol es realitzen en centres privats i sols un 2,9% es realitzen en hospitals públics, cosa que reflexa la nul·la voluntat política per garantir realment l'avortament com una prestació sanitària pública. Existeixen 6 comunitats que no tenen cap hospital públic que els realitzi (Navarra, Extremadura, Murcia, Castilla i Lleó, La Mancha i Andalusia). Aquestes comunitats asseguren que es garanteix el dret, a través de convenis amb clíniques privades i argumenten que el problema radica en que els metges recorren a la clàusula d'objecció de consciència.

Les nombroses traves i dificultats que es troben les dones que decideixen avortar de forma voluntària fa que la majoria optin per la via privada, ja que el sistema sanitari públic només realitza avortaments quan aquests s'inclouen estrictament dins d'un dels tres supòsits que determina la llei. No es coneixen els motius reals que porten a una dona a avortar, però tot i així, un 97% de les dones que sol·liciten un avortament ho fan sota el supòsit de risc greu per a la vida o salut física o psíquica de l'embarassada, cosa que fa que moltes no tinguin més opció que avortar a través de clíniques privades. El fet d'emparar-se en aquest supòsit implica l'existència d'un informe psiquiàtric on consta que la dona té problemes o incapacitats psíquiques per tirar endavant un embaràs, la qual cosa més endavant es pot utilitzar en contra seva en processos judicals on es debat la custòdia de filles.
Perquè no hi ha avortaments en els hospitals públics? Objecten tots els professionals sanitaris?
Ningú ho sap. No existeixen registres ni es demana als metges que manifestin la seva oposició a practicar aquest tipus d'intervenció. En moltes autonomies existeix una inèrcia per la qual es sobreentén, en principi, que tots els metges son objectors. Només l'article 30 de la constitució fa referència a aquest fet, però en relació al servei militar obligatori. Mentrestant s'està a l'espera de veure si arriba o no la llei d'objecció de consciència, hi ha comunitats que estant iniciant llistats oficials per determinar el número de professionals objectors a determinades pràctiques sanitàries. Al tema de la publicació de llistes d'objecció és polèmic entre els metges, ja que segons manifesten tenen por de la discriminació i/o a la pressió.
Al país valencià les polítiques actives que s'han dut a terme des de 2003 per fomentar que els avortaments es realitzin en hospitals públics, ha fet que augmenti la taxa del 0% de 1997 al 15,8% del 2004.

Les Administracions asseguren que encara que els metges objectessin de forma massiva, el dret de la dona a avortar està garantit. Però a quin preu? En el cas d'Andalusia, on mai s'ha practicat un avortament en un hospital públic, existeix un conveni amb 9 clíniques privades per garantir aquest dret. Aquesta comunitat que finança el 70% de les interrupcions voluntàries d'embaràs, al 2007 va preveure que hauria de pagar en factures a les clíniques, amb les que té concertat aquest servei, uns 7 milions d'euros. Un servei que tindria un cost molt més reduït si es realitzes als hospitals públics, tot i així, cap de les sis comunitats en les que no existeix l'opció d'avortar en la sanitat pública, no s'ha plantejat crear un equip de professionals per solucionar aquest problema.

A Navarra al 1987 hi va haver una persecució mediàtica i judicial contra 3 ginecòlegs d'un centre públic per haver dut a terme un avortament. La denuncia la va posar Acción Familiar. Una associació lligada a l'Opus Dei. Vint anys més tard, no hi ha cap centre, ni públic ni privat, que dugui a terme interrupcions voluntàries de l'embaràs en aquesta comunitat. Com a conseqüència, si una dona vol avortar, encara que sigui subvencionat pel servei regional de salut, ha de recórrer 180 Km fins a Saragossa o 450Km fins a Madrid. Per evitar aquest problema, la comunitat de Navarra, demana al govern que reguli l'objecció de consciència dels professionals. Perquè així quedi clar, quan i com pot exercir-se i quants objectors existeixen a l'Estat Espanyol.
La privatització d'aquest dret, provoca molts problemes per les dones. "La falta d'informació dels propis metges d'atenció primària suposa una manca d'informació de les dones. Ja que hi ha molts professionals que desconeixen la legislació sobre l'avortament, no saben que les intervencions es poden realitzar en un hospital privat i alhora ser finançats per la sanitat pública i un aspecte encara més preocupant és que molts d'aquests professionals no estant disposats a admetre que un dels supòsits legals es el de greu risc per la salut psíquica de la mare" segons indica Empar Pineda, portaveu de la clínica d'avortaments de Madrid Isidora.
A l'objecció de consciència i a la falta d'informació s'hi ha de sumar altres problemes, com poden ser els viatges interminables d'una consulta a una altra que poden arribar a ser fins a sis trajectes diferents de consulta a consulta. Llavors no resulta estrany que moltes dones prefereixin pagar elles directament entre 300€ o 400€ que costa la intervenció i evitar d'aquesta manera els viatges, els rebutjos, repetir l'historia varies vegades i les esperes.
Després de les persecucions judicials a clíniques privades i a dones que havien avortat, es va engegar una campanya d'autoinculpacions, tant de dones que afirmaven haver avortat, com d'homes que havien acompanyat a dones a avortar, per solidaritzar-se amb les encausades durant els mesos de gener i febrer. En el mes de març s'han començat a citar per declarar davant del jutge persones que s'havien autoinculpat.

Reflexions

A l'any 2005, 91.664 dones van interrompre voluntàriament el seu embaràs a l'Estat Espanyol. Es tracta de dones que són majoritàriament solteres, sense fills/es, que treballen assalariadament i que tenen un nivell mitjà d'estudis.

Tot i que un elevat nombre de dones ha patit un avortament al llarg de la seva vida, la majoria ho ha viscut i patit com un assumpte privat, sense que transcendís més enllà del seu entorn immediat. Això provoca una falta de coneixement real del procés, derivat de la falta de comunicació i transmissió d'aquesta experiència entre les mateixes dones. Aquesta situació és el resultat del fet que la interrupció voluntària de l'embaràs continua sent socialment un tema tabú, herència del catolicisme més retrògrad que continua existint, intentant coartar la llibertat de la dona de decidir sobre el seu propi cos. A tall d'exemple: l'any 2004, la Comunitat de Madrid va atorgar a les diferents associacions antiavortistes subvencions per un import que superava els 130.000 euros.
Madrid no n'és una excepció, ja que aquestes organitzacions estan instaurades i operen a diferents punts de l'Estat Espanyol.
Recentment a Barcelona, per exemple, es va celebrar un acte en contra de l'avortament, organitzat per la Plataforma Pacte per la Vida i la Dignitat, que integra un centenar d'entitats catòliques (eCristians, Foro de la Família, ProVida, etc). L'acte, que va ser subvencionat per CIU, s'engloba dins d'una campanya que s'està duent a terme a nivell nacional en contra de l'avortament i a favor de la família tradicional i heterosexual.

És simptomàtic del tabú social que hi ha entorn a l'avortament (sobretot en el cas dels avortaments voluntaris) el fet que les institucions, tant les públiques com les privades, no ofereixin cap tipus d'eina ni recursos a les dones que passen per aquest procés. Tan és així, que tot i que es poden manifestar molèsties durant els dies posteriors a l'avortament i un xoc hormonal que et pot desestabilitzar emocionalment, la baixa laboral només està contemplada en els casos en què l'avortament és involuntari.

Una altre aspecte relacionat amb aquest tabú i amb el sistema patriarcal en el què estem immerses és la falta d'implicació i sensibilitat del corresponsable durant el procés (tot i que no sempre és així) , la qual a vegades es limita a una simple aportació econòmica i d'acompanyament durant la intervenció, sense ser conscients que l'avortament és un procés que implica molts més aspectes que el merament quirúrgic.

L'educació sexual podria ser un factor clau en l'aprenentatge de la sexualitat, sobre com viure-la satisfactòriament, com prevenir els riscos d'embarassos no desitjats o les infeccions de transmissió sexual... però en la majoria de centres educatius és absent, en alguns centres els continguts es cenyeixen a informació sobre aspectes fisiològics i anatòmics del cos, i en línies generals els continguts pateixen un enfoc heterosexual i reproductivista, identificant sexe amb coit, limitant la sexualitat a l'etapa reproductiva i orientant la informació exclusivament a la prevenció: als mètodes anticonceptius i a la transmissió del SIDA.

Tot i l'aparent normalització dels mètodes anticonceptius, les xifres d'avortaments permeten parlar d'un important nombre de dones i homes que no utilitzen anticonceptius, o utilitzen mètodes no segurs, o no els utilitzen correctament.
Això ens duu a endinsarnos en els condicionants socials i econòmics que dificulten l'accés a l'anticoncepció, que fan que la prevenció, i per tant, la preocupació pels anticonceptius, recaigui majoritàriament sobre les dones. En ocasions ens enfrontem a actituds masclistes d'inhibició o negativa per part de molts homes a utilitzar preservatius (abunden frases com: a mi els condons no em molen... jo controlo... si de cas demà t'acompanyo a prendre la pastilla del dia després...), o als nostres propis prejudicis sobre alguns anticonceptius.

Mentrestant la repressió continua

Arrel de la persecució que hi va haver el gener passat de diverses dones que havien avortat en el termini que permet la llei, es van lliurar als jutjats de Tarragona mes de 400 autoinculpacions per solidaritzar-se amb les dones imputades. Actualment s'estan citant a declarar diverses persones en un degoteig continu, arrel de les autoinculpacions presentades el 26 d'abril.

Durant aquest últim mes de juny varies dones han estat citades a declarar per autoinculpar-se en el marc de la campanya per l'avortament lliure A Barcelona hi havia citacions per dimarts 10, dimecres 11 i dimarts 17. A Sant Feliu dimecres 11, amb una concentració per acompanyar una de les dones cridades a declarar, des de Molins de rei. Dijous 12 hi havia una citació a Reus i dilluns 16 a Badalona. També n'hi ha haver una citació dilluns 16 a Tortosa, que aplegava a 15 autoinculpades. En les rodalies del baix llobregat i el Barcelonés, ja són 13 les persones que han estat citades a declarar per haver-se autoinculpat d'haver avortat, entre elles una de Manresa.

Des de Castelló de la Plana: la Xarxa Feminista de la Plana s'han adherit a la Campanya. Van lliurar 104 autoinculpacions el 8 de març, i el jutjat s'ha posat en contacte amb la Policia Nacional per a què aquesta es posi en contacte amb elles. Esperen començar a ser citades aviat.

Per acabar...

Ens agradaria que cap dona es sentís sola en un procés com aquest. Per això compartir experiències i crear grups de recolzament entre les mateixes dones pot ser un bon començament, no només per afrontar l'avortament, sinó per afrontar moltes situacions quotidianes on el patriarcat es fa molt present. Parlar-ne, compartir experiències, aprendre a prevenir i a conèixer els nostres cossos, poder denunciar abusos dels "professionals" que et pots trobar a davant en aquests casos... pot ser un pas.

La solidaritat davant agressions legals com les d'aquests últims mesos també és crucial, i sobretot la lluita perquè cada dona pugui escollir lliurement si vol o no tirar endavant un embaràs, sense condicionants econòmics, socials i morals.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Productes ecològics, artesans i autòctons. Al Mercat Municipal de Berga. 691692245

BAR TOJUKA
(ANTIC BAR CAMARÓN)
C\ Sta. Maria, 28
Manresa

CIRCUS TANSIA

Circ músical deambulant
Contacte: 692 76 22 19.

Col·labora amb el Pèsol Negre!
Anuncia't, envia'ns articles, dibuixos, poemes... a:
pesolnegre@berguedallibertari.org
Construïm una societat lliberària!

La Iglesia informa que tiene muchos motivos de descontento para echarse a la calle

França, juliol de 2008

Joan Busquets

La jerarquía eclesiástica española en las elecciones del pasado 9 de marzo, incitaba a votar por el Partido Popular, y contra a quienes negociaban con ETA. Con esta declaración los Obispos declaraban la guerra al Gobierno Socialista.

No es mi intención de analizar si el Gobierno hizo bien o mal en dialogar con ETA, sin embargo, antes hubo otros gobiernos que lo intentaron, y la Iglesia no protestó, incluso, tomó parte en las conversaciones.

Cuándo eran ellos los interlocutores, opinaban, que era por una causa justa, ahora en la oposición la califican de otro modo, me pregunto ¿por qué?. Sólo hay que evocar el Obispo de Zamora, Juan María Uriarte, que fue nada menos propuesto por ETA y aceptado por el Gobierno Aznar como intermediario. Entonces nadie se opuso.

Este enfado de los Obispos de incitar a no votar socialista por haber negociado con los terroristas, es una argucia, ya que encima del tapete había otros asuntos de descontento, y que quedó demostrado en las manifestaciones de Madrid.

La inquietud clerical surge desde el momento que el gobierno decide que la enseñanza publica sea de calidad, y garantice la igualdad efectiva para todos los alumnos. Los Obispos salen a la calle clamando que "el Estado amenaza la enseñanza privada" (cosa que no era verdad) Tampoco quieren que la administración pública intervenga en la regulación de los sistemas de selección de alumnos.

Para aumentar la calidad del sistema educativo, los propietarios de colegios privados proponen: "que se autorice que estos centros cobren cuotas adicionales a los padres cuyos alumnos hayan sido seleccionados para estudiar en ellos", en caso de aprobarse esta Ley, provocará un sistema de exclusión social. La palabra "selección" encierra en sí un sentido de privilegio. Ricos y pobres. Cosa que los Obispos por lo visto no les molesta en absoluto.

El Gobierno socialista reprocha a la Iglesia española de no respetar el acuerdo suscrito con la Santa Sede en materia de enseñanza. Es un juego de tira y floja, seguro que llegarán a un acuerdo, dejando las cosas tan mal como estaban, y será el Estado que seguirá pagando, es decir los contribuyentes.

◣ la Iglesia Católica recibe muchos privilegios, no-paga impuestos por gozar de exenciones y desgravaciones fiscales, similar al previsto en general para las entidades sin fines de lucro. ¿Qué otro país democrático cuenta con semejante prerrogativa?

La reforma prometida por el Gobierno ha quedado encallada, como todas las iniciativas de Zapatero que no concluye ninguna. Hasta ahora los más perjudicados son los alumnos, que se les priva del acceso a una igualdad de oportunidades.

Añadiré para concluir sobre este tema, el Gobierno nunca podrá satisfacer la voracidad de los Obispos. Con el franquismo tenían plena libertad de aplicar una enseñanza patriotera y totalitaria. Era una época de esplendor para los victoriosos que recuerdan con melancolía.

Con la muerte de Franco 1975, han resurgido movimientos de renovación pedagógica, inspirados con el modelo de Ferrer Guardia, aunque con muchas dificultades de sobre vivencia, ya que económicamente no son subvencionados por el Estado. Aquí hay algo oscuro que los responsables del Gobierno debería explicar la razón de esta diferencia de trato.

En cambio la Iglesia Católica recibe muchos privilegios, no-paga impuestos por gozar de exenciones y desgravaciones fiscales, similar al previsto en general para las entidades sin fines de lucro. ¿Qué otro país democrático cuenta con semejante prerrogativa?. Ninguno. Hay varias cifras que se barajan pero ninguna concreta la cantidad exacta de los ingresos que percibe la Iglesia del Estado español.

"Un sacerdote con encargo diocesano percibe 720 euros (sin incluir los sueldos por misas ni el alojamiento), un obispo cobra bastante más"
En una sociedad laica debería de eliminar estos privilegios que disfruta la Iglesia Católica. Un Estado laico no tienen porque cubrir los gastos de ninguna religión, es antidemocrático e inmoral, y encima aún no están contentos.

La política de la Iglesia en España va ligada con la del Partido Popular, ambos añoran con nostalgia la época franquista, cualquier disposición nueva la digieren mal. Por ejemplo la Ley del aborto, según el Arzobispo Cañizares, como cabecilla de la Conferencia Episcopal, conocido por sus ideas extremistas, dice: "El Estatuto de Cataluña, puerta abierta a la poligamia y a la poliandria" "Deja incluso una puerta abierta al incesto".

Y concluye, que la Ley del aborto es un acto criminal, son palabras desdeñosas, propias de un retrógrado fascista. Para este señor, el derecho de interrumpir un feto de unas semanas lo califica como un acto delictivo.

Oh coses!

Berga, juliol de 2008

Un futur cotitzant

Oh Espanya!

Senyors, el nacionalisme es desborda i surt al carrer. Quan semblava que Espanya es trencaria en qualsevol moment, quan l'espanyol semblava a punt de desaparèixer a Catalunya... Espanya ha guanyat no sé què de futbol! I au gresca i xerinola, petards i toros i aguilots pels carrers de tota Espanya, "de este a oeste y de norte a sur". Tota? Sí, tota. I per postres, Manifiestos en defensa de la llengua espanyola a Catalunya, tercera hora de castellà a la primària, tot plegat amanit amb una solidaritat desbordant dels catalans amb "el resto del territorio nacional" [espanyol]. Evidentment, no hi ha manifestos d'intel·lectuals espanyols en pro de la llengua catalana o repudiant l'espoli fiscal; és clar que tot pensant en intel·lectuals espanyols... res, em quedo en blanc. I és que inclús a Catalunya ni una cuca viu, i això que és estiu, i veiem com surt l'espanyolitat reprimida de molts catalans -¡catalanoparlants alguns!-, sobretot a la provinciana ciutat de Barcelona. Res, amics, a la llengua catalana li queden dos telediaris, i sinó els il·luminats i provincians socialistes catalans ja hi posaran mà; de moment, ja han expulsat de Catalunya Ràdio l'Antoni Bassas, brillant periodista i millor persona, sense cap mena de pudor (aquest programa era líder d'audiència, i l'empatia i simpatia que despertava ha quedat sobradament demostrada). El socialisme català, que no té res de català ni molt menys de catalanista (ni tampoc d'esquerres), està darrere de tota aquesta mediocritat, però podríem fer extensiu l'estat de penosa realitat social i política del país a tots els partits i sectors socials. Oh Catalunya, mediocre i extraviada! Oh Espanya, sempre endavant al so de la picaresca, endinsant-se ara en una crisi que tira d'esquena... I ara què farem, oh Espanya, la del diner fàcil, el totxo i el sol i platja?

Oh Europa!

Ara, si Espanya fa pena de veure, Europa ja fa fàstic o bé fa venir caguera. Però tranquils, amics, que el nostre europeisme ja campa per les cimeres europees i per Brussel·les més flamenc que els d'allà. Tranquils, amics, aquí de referèndum o coses d'aquestes que es fan pel món no en tenim pas; ca, ca... menys feina, vés! Al cap i a la fi quan ens han dit "au digues la teva" tots els partits ens assenyalaven la mateixa papereta picant l' ullet. Europa neoliberal, senyors, i pel mateix camí segueix el carro... i el burro català acotant el cap com sempre, què vols fer-hi. Oh Europa! La de les seixanta-cinc hores setmanals... ¡tanta sang vessada per la jornada de vuit hores i per les quatre engrunes! Oh Europa! La que obre només la porta quan falten braços i cossos per explotar i la tanca i expulsa quan la feina és feta, au enllà, cossa al cul. El fantasma del feixisme s'estén per tota Europa, ressorgirà aviat amb la seva cara més crua, és arreu, oh Europa! ¿que no vas aprendre res? Les polítiques discriminatòries contra la immigració i la diferència són presents en tots els països, a Itàlia ja prenen les dades dels gitanos (ai, Auschwitz és la propera parada...!). Els drets humans, amics, ens els passem per l'engonal... a Itàlia, a França, a Espanya, a Catalunya, a Berga... Tots els països i els colors polítics són peces d'aquesta penosa situació, des de les més altes institucions fins als ajuntaments (ho veiem prou a Berga amb els estirabots dels Convergents, el Saña, la CUP i companyia)...

Oh el món!

Parlant de polítics, no em puc estar de recordar el cinisme dels líders mundials que van trobar-se en una illa japonesa per parlar de la fam al món tot fent un petit àpat frugal de no sé quants plats. Simplement em sembla repugnant, insultant i d'una falta de decòrum indignant. I per postres, no sé què van menjar per postres, però es veu que es van arronsar d'espatlles, ¡què m'expliques a mi de la fam al món!, mentre encara algú xuclava el suquet del caparró d'un escamarlà. I els acords de Kyoto? I el canvi climàtic? I el Perito Moreno que s'enfonsa en les aigües cada cop menys glaçades de la Patagònia? S'arronsen d'espatlles. Queden ostres per aquí?

Currículum ocult; pinzellades d'educació i gènere

Manresa, juliol de 2008

Dones amb ganes de rebentar caps

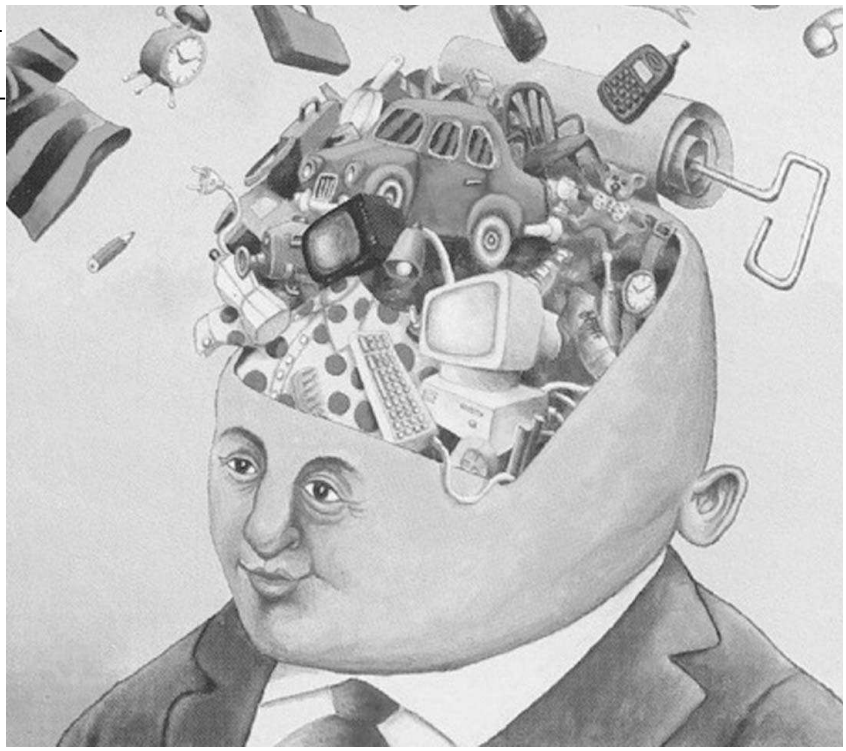

Vivim en una societat en la qual des de que neixes se't classifica en dos gèneres; masculí i femení. Basant-se suposadament en una diferenciació sexual biològica, se t'educa i es va creant la teva identitat en base a aquesta característica. Estem lligades a una identitat de gènere que ens assigna rols socials determinats, així si ets considerada dona s'esperarà de tu, per exemple, que siguis passiva i practiquis un altruisme obligatori, en el cas que se't consideri home hauràs de ser dominant i no mostrar tenir debilitats.
L'educació que rebem des de ben petites influeix molt fortament en que assumim i creiem com a pròpia aquesta identitat de gènere. Aquest procés d'interiorització es dóna dins de la socialització primària, d'aquesta manera és difícil la lluita contra tot allò que tenim tan assumit.

Tot i que l'educació i en concret les institucions educatives és el tema que tractarem en el present article, no pretenem defensar-les ni reformar-les, ja que les considerem un dels principals mecanismes que perpetuen les desigualtats socials.

Els agents socials pressionen per generalitzar la interiorització de trets de personalitat i el desenvolupament d'aptituds que socialment s'assignen a cada sexe, i l'escola pren un paper important i actua, com qualsevol altra institució, de transmissora d'aquesta diferenciació de gènere.

L'escola en gran mesura reforça aquestes diferències a través de fomentar la reproducció de la divisió del treball, el repartiment de rols i tasques i les expectatives que tenen famílies, professorat i el propi infant sobre el seu futur, segons aquesta diferenciació sexual.

Les corrents pedagògiques han anat variant al llarg dels anys, en l'actualitat es pretenen aplicar a l'escola el constructivisme i la metodologia activa. Això significa trencar amb el model tradicional en què el professorat té el saber absolut i l'ha de transmetre als alumnes i crear un ambient de debat i diàleg a les aules.

Tot i els canvis pedagògics que hi ha hagut al llarg de la història de les institucions educatives, sempre s'han reformulat aspectes de la metodologia, dels objectius...el tema del gènere, curiosament, no ha patit grans canvis de fons.

Actualment s'aplica, teòricament, un model coeducatiu, que sobre paper significa: una escola dirigida a l'eliminació d'estereotips sexuals, de desigualtats sexuals i de la jerarquia de gèneres. A la pràctica si analitzem el què passa en una escola on suposadament s'aplica un model coeducatiu ens trobem que, per exemple, la interacció entre el professorat i els alumnes divergeix entre nenes i nens; les interaccions entre docent - nens tenen un percentatge considerablement més alt que no pas les de docent -nenes. D'altra banda, alguns estudis han demostrat que la consideració que tenen els docents d'un nen que intervé molt a classe a la que tenen quan la que intervé molt és una nena, varia; en el cas de ser el nen es considera que l'infant té interès, que és intel·ligent... que té una actitud positiva. En el cas de ser la nena, al consideració és negativa, es pensa que potser li manca atenció afectiva i que per tant necessita cridar l'atenció.

En un últim exemple en el qual s'ha analitzat les intervencions de nens i nenes dins d'una aula, es pot veure que hi ha un percentatge més alt de participació verbal dels nens que de les nenes.

Tots aquests exemples ens mostren com darrera dels aspectes formals de l'educació s'amaga un currículum ocult que juga un paper determinant en la creació i reproducció d'estereotips. Els continguts dels llibres de text i del material que empra el professorat per a donar les classes són un clar exemple del què forma part del currículum ocult, ja que estan escrits des d'un punt de vista totalment androcèntric; sobretot es pot trobar en els llibres d'història; però aquest fet no només es pot trobar en llibres de matemàtiques o de llengua, sinó que és visible en qualsevol llibre de text.

Com ja hem dit anteriorment, aquesta no és una crítica per reformar l'actual sistema educatiu. L'objectiu del present article és destapar una mica el què s'amaga darrera de tantes bones paraules i models pedagògics innovadors. Com sempre, veiem que per molta "renovació" de models, teories i pràctiques el tema del gènere acaba prenent llocs secundaris i mai se li atorga la importància que té. Per això és important que des d'altres mitjans plantegem, debatem i creem espais i relacions amb els infants on es pugui crear una identitat més enllà de l'etiqueta sexual.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Forn Jorba
PRODUCTES NATURALS
C/ Mossen Jacint Verdaguer, 46
Manresa
tel. 93873 13 50

LA DROGUERIA
PINTURES I DECORACIÓ
PRODUCTES DE RESTAURACIÓ
PRODUCTES QUÍMICS
ATENCIÓ PERSONALITZADA
Plaça d'Anselm i Clavé 4 Baixos
08240 Manresa
Tel. 938722516 i Fax 938720581
Web. www.ladrogueriamanresa.com
E-mail: info@ladrogueriamanresa.com

Serralleria Berguedana
info@serralleriaberguedana.com
938211395

La Gerra
Micaela Sánchez Gamisans
C/ Pont de Vilomara, 89
08240 Manresa
Tel: 938733469

Humor

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Ateneu difussor de les idees anarquistes
C./ del Balç, 4 baixos esquerre.
Berga.

Ateneu columna terra i llibertat

Centre d'Estudis Josep Ester i Borràs
DISTRI DE MATERIAL ALTERNATIU
LLIBRERIA I ARXIU HISTÒRIC
C./ DEL BALÇ, 4. BERGA

Bar porró
c/Major (Manresa)

ANARCO-TERRITORIS
revista de pensament territorial
Anarco_territoris@yahoo.com
FREE ALL PRISONERS! FREE THE LAND!
. geografia anarquista i situacionista
. urbanisme anarquista
. antropologia radical
. ecologia social
. i altres dissidències...

BAR ginesta
pl. Maragall·2
08600·Berga
Tel· 93 822 00 67

Cannatura GROW SHOP
Articles pel cultiu. interior i exterior.
Llavors, càctus.
Llibres, revistes, manuals.
Paraferna.
Roba i cosmètics de cànem.
www.cannashop.com
c. talamanca, 15. 08240 manresa. tel. 938.751.861
e-mail: dacanna@mbmail.com

BAR DEL MERCAT
c./ Mossèn Huch, 11
(Mercat Municipal) Berga
Tel. 938221334
-Tapes variades, esmorzars, entrepans freds i calents, sucs naturals i gran assortit de tes aromàtics-

LA GRANJA
Plaça maragall, Berga

Ressenyes

La quiebra de la ciudad popular. Espacio urbano, inmigración y anarquismo en la Barcelona de entreguerras, 1914-1936.

José Luis OYÓN

Barcelona: Serbal (2008)

Manresa, juliol de 2008

Hiram Gascoigne

Aquest és un llibre acadèmic, tant pel que fa al llenguatge com a l'extensió (més de 500 pàgines) i que, malgrat el seu interès en els àmbits anarquistes, pot fer difícil, avorrida i pesada la seva lectura. Tanmateix és un llibre del que se n'han fet basant ressò i promoció des dels col·lectius llibertaris (Cartelera Libertaria, Alasbarricadas, La Quimera, Memoria Libertaria, La Malatesta...).

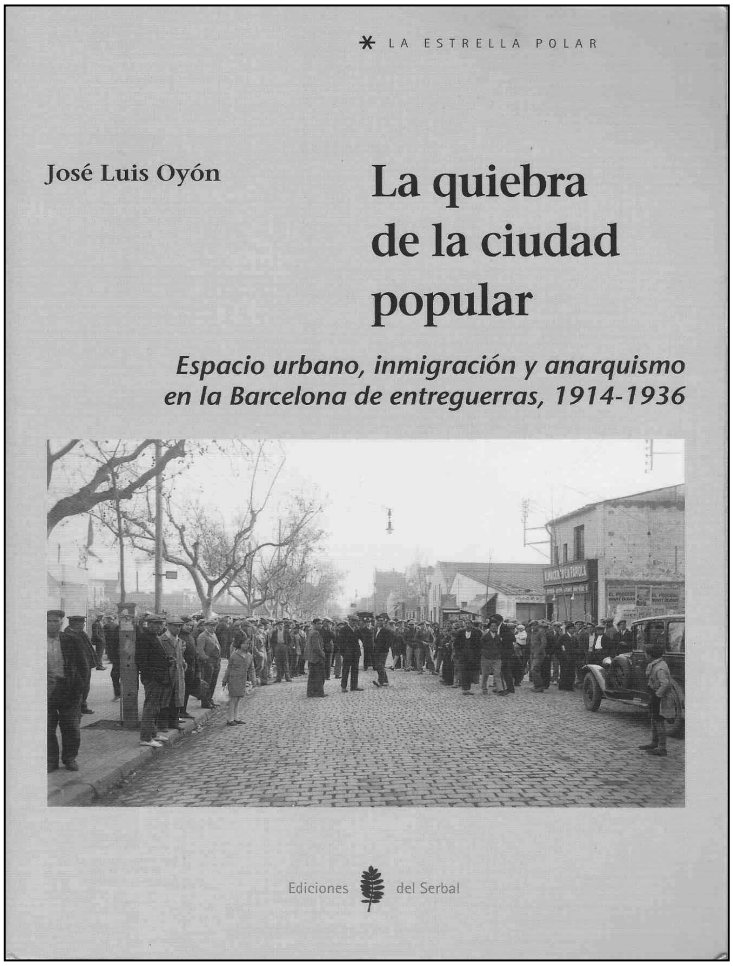

Oyón, en els darrers anys, ha centrat la seva atenció en la Barcelona obrera del període comprès entre la Primera Guerra Mundial i la Guerra Civil Espanyola (1914-39), en la seva dimensió social i espacial. Per a l'autor l'interès d'aquest tema rau principalment en dues raons: per tractar-se d'un període de grans canvis urbans a Barcelona i als municipis de l'entorn més immediat; i per ser l'espai i moment històric en el que l'imaginari obrer va arribar a la seva màxima expressió, en especial el d'arrel anarquista. En aquest darrer aspecte, tot i que es reconeix com a "marxista heterodox de formació" considera que tenia "el deute moral i intel·lectual de parlar de la ciutat obrera i anarquista".

L'objectiu central del llibre és conèixer el comportament quotidià dels obrers en l'espai urbà de Barcelona amb el propòsit d'investigar el seu comportament polític durant la República i la revolució del 36. A grans trets en la primera part analitza aspectes de la vida quotidiana de la classe obrera barcelonina i els factors essencials que la canviaren durant el període d'entreguerres, definint prèviament un conjunt de figures obreres (els obrers qualificats, els jornalers no qualificats més llargament establerts en la ciutat i els no qualificats d'immigració recent) i d'escenaris obrers (el centre històric, els suburbis populars i les segones perifèries). Una vegada mostrades les diferents dimensions, en la segona part examina la possible influència dels comportaments més o menys diferenciats en l'àmbit polític i sindical durant la dècada de 1930, prèviament i durant la revolució i guerra civil de 1936; sobretot fa èmfasi en als obrers anarquistes (CNT, ateneus llibertaris, columnes anarquistes...).

Les principals conclusions a les que arriba són dues. En primer lloc, posa de manifest que precisar el subjecte social i els espais urbans de major implantació de l'anarquisme permet ajustar-se a la realitat de la revolució, allunyant-se de forma necessària de les visions tòpiques i habituals que se n'han fet. I en segon lloc, i més important, mostra la "ciutat dividida", fruit del trencament de l'espai urbà obrer i popular entre els diferents escenaris, cada un dels quals associat a figures diferenciades tant a nivell social i immigratori com ideològic (sindical i polític). Un trencament que, a més, es va reproduir a l'interior de l'anarquisme.
Per últim, més enllà de l'interès acadèmic d'aquesta obra, una part dels resultats obtinguts permet fer comparacions i paral·lelismes amb la situació present a Catalunya i Barcelona, fent evident, per exemple, la pèrdua de consciència de classe de la població o la manca de combativitat, alhora que fa patent que en els processos repressius continuen aplicant-se els mateixos mecanismes. En aquest sentit sorprèn com durant els anys 30 es desenvolupà una vaga de lloguers i que ara, en alguns casos en condicions pitjors, sembli impossible plantejar una mobilització semblant; o com el mecanisme de criminalització de la població immigrada és similar, els "murcians anarquistes" de la perifèria de llavors són ara els "pakis terroristes" del Raval.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

c/ de la sabateria (Manresa)
casal els carlins cuina vegetariana

C/ passeig, 7
telf· 8321164
Santpedor

KAMILOSETAS MUSKARIA
15 anys de distribució alternativa a les Terres de Ponent i més enllà
1993 2008
www.nodo50.org/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org
ATRAKO A MANO ARMADA
LA URBE

Agenda

Berga

LES COL·LECTIVITZACIONS D'EMPRESES A CATALUNYA

Exposició del 13 al 26 de juliol a Berga
Vestíbul del Teatre Municipal (Ronda de Queralt s/n)
Horari: de 10 a 13 i de 16.30 a 20.30 h
Dissabte 26 de juliol a les 19h al mateix vestíbul del teatre: **Xerrada sobre les col·lectivitzacions a Catalunya amb Joan Ullés**, llibertari que va participar a les col·lectivitzacions.

Organitza:
Centre d'Estudis Josep Ester Borràs i Ateneu Anarquista Columna Terra i Llibertat
www.berguedallibertari.org

XI Marxa Homenatge als Maquis 2008

Barcelona, dissabte 30 d'agost
A les 20h trobada al lloc on van assassinar al company **Josep Lluís Facerías, al Passeig Verdum cantonada amb el carrer Doctor Pí i Molist.**

Sants (Barcelona), diumenge 7 de setembre
A les 10 h El Col·lectiu **Negres Tempestes i l'Ateneu Llibertari de Sants** organitzen un **recorregut pels llocs més emblemàtics de la lluita dels Maquis a la ciutat de Barcelona. Ens trobem a la plaça de Sants, a darrera del monument al Ciclista.**

Vilanova i la Geltrú, divendres 12 de setembre
A les 18h passi Pel·lícula-documental i posterior taula rodona "**La lliçó dels Maquis a la lluita postmoderna**" al local Endimari -Rambla Castell, 31-.

Vilanova i la Geltrú, dissabte 13 de setembre
A les 17h paradeta, teatre, música...Plaça Maquis (pç. Pau Casals) **"La plaça és vostra"**

Berga, dissabte 20 de setembre
* **8 h Caminada** comentada per les bases guerrilleres properes als canals de Sant Miquel (es sortirà des del Pont de Pedret). * **13:30 h a la carretera vella de Vilada: Homenatge a Joan Vilella, Josep Puertas i Josep Bertobillo**. * **18 h Presentació** de la reedició ampliada i en català de la **biografia de Joan Busquets a l'Ateneu Columna Terra i Llibertat**. * **23 h Concert a la plaça de la Ribera.**

Sallent, dissabte 27 setembre
A les 9h caminada comentada. Ens trobarem a la sortida rotonda entrada Sallent sud, per fer la Caminada de Sallent cap a Castellnou, pel camí coneixerem el lloc de dues bases de suport als maquis i al final de la caminada visitarem un petit museu que parla del maquis Ramon Vila.

Celoni, dilluns 5 de gener 2009
A les 12 h trobada al cementiri de Celoni en **record del company Quico Sabaté.**

Per més informació :
http://sindominio.net/marxa-maquis
www.myspace.com/collectialestrinxeres
www.berguedallibertari.org

Manresa

24 de juliol a les 21h a la ZTA Banzai C/ de la Mel: **Passi del vídeo "El Forat" amb presentació del seu director.**

31 de juliol 22h Pl Europa: Passi de la peli "**El oro de las californias"**

7 agost 22h Parc de Puigterrà: passi de la pel·lícula "**Delta negat"**

14 agost 21h a la Distri, C/Puigterrà de dalt: Passi del vídeo **"Contracorriente" i xerrada sobre salinització amb membres de la plataforma PROU SAL.**

21 agost 22h jardí de Can Cristu, Crta Santpedor 52: **Documental sorpresa.**

HORARIS CNT MANRESA/CSO VALLDAURA
C/Jorbetes, 15
e-mail: cnt_ait_manresa@hotmail.com
CNT i Biblioteca

Kafeta (amb futbolín i preus populars !!)
Dissabte de 19 a 01h

HORARIS CSO LA TREMENDA
Cada divendres a partir de les 22h...
Kafeta Tremenda!

HackLab Manresa- Dia i hora: tots els dilluns de 8 a 10 del vespre- Lloc: CSO La Tremenda

HORARIS CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS
C/ Del Balç num 4

Dissabtes tarda de 18:00 a 21:00

Entrevista

ve de la contraportada

Mi madre repetía la palabra "aborto" como quien dice "homicidio". Me sentía mal. El feminismo me ayudo mucho a poder sentir que fue un acto de amor y responsabilidad no haber tenido a esa bebe. Mis médicas me apoyaron en todo momento, y mas allá de sus creencias, ambas católicas, jamás me juzgaron y siempre priorizaron mi decisión y mi deseo. Fue muy difícil. También esconderse, esconder que la panza crecía, frente a mis alumnos (daba clases de ingles) justificar mis ausencias, mentir todo el tiempo. Algunas amigas me juzgaron duramente. Mi compañero acompañó todo lo que podía para su edad. Con mi padre y mi hermano nunca hable del tema. Se que mi familia piensa que tenia que pagar un precio por mi error. Recuerdo las palabras de mi madre "Algo tenés que pagar vos".

Volver a la sexualidad fue complicado también, una sexualidad sin miedo, y también la penetración porque estaba preocupada con que no sentía nada, la aspiración dilata los músculos vaginales y les toma un tiempo volver a su estado normal. Me deprimí mucho, y sentí culpa, cosa que en general no siento nunca porque no fue criada en el catolicismo. Y la paranoia de que nunca más iba a poder tener hijos, paranoia que hoy no me acompaña porque no me interesa tenerlos, es mas preferiría ser infértil. Todavía hoy me acompaña el ruido de la "aspiradora" con la que te "limpian" el útero. Puedo escucharlo, porque la anestesia era muy leve. Con el tiempo fui conociendo otro tipo de mujeres que habían tenido más de un aborto, o que me permitían hablar de esta experiencia con total naturalidad y tranquilidad, como hablo hoy.

- En Argentina, que luchas hay (tanto individuales como por parte de grupos u organizaciones) en relación al aborto?

Está la campaña por el derecho al aborto que es la lucha oficial de las feministas que ratifican y hacen más fuerte al Estado. En los años que llevan haciendo lobby político no han logrado ningún avance más que su propia promoción como políticas o miembros de ONG. En general, lo que intentan es mostrarle al Gobierno lo que ya se sabe: las mujeres están todas de acuerdo, o en su gran mayoría, con el derecho a decidir sobre el propio cuerpo, incluyendo el aborto.

También la izquierda se lleva su tajada. Formó en su momento parte de esta misma campaña, y aunque se diferencia por su crítica al gobierno, sus métodos autoritarios y/o sectarios son también inconducentes. Lo han visto, históricamente, como un buen nicho de mercado para captar nuevas militantes para la lucha principal, es decir la toma del Estado para establecer una dictadura del proletariado.

A nivel de "activistas sueltas" ha habido iniciativas, por ejemplo el colectivo De Boca en Boca o Mujeres Libres en Argentina, que hicieron folletos informativos sobre el uso del Oxaprost/Misoprostol, o llegaron incluso a tejer redes de apoyo para aquellas que se practicaron un aborto casero con esta sustancia.
La cuestión del aborto legal, gratuito, seguro y de los anticonceptivos y la información sobre sexualidad se encuentra en la agenda del feminismo tanto institucional, como autónomo y el de izquierda; pero siempre desde un enfoque que no cuestiona, sino fortalece, la intervención del Estado sobre las decisiones individuales y la vida de las mujeres. En muchos casos, canalizan la rebeldía y el descontento popular, que podría ser utilizado tanto para iniciativas de lucha individual o autónoma, como para insurrección, y llevan ese descontento hacia un lugar donde finalmente no se logra nada.

- Cual es vuestra visión/opinión como grupo sobre el tema del aborto?

Proyectil Fetal esta a favor del derecho de toda individualidad a decidir y tomar decisiones sobre su propio cuerpo, cualquiera sea la decisión. No creemos que las mujeres tengan embarazos no deseados solo por ignorancia, sino por un dispositivo anterior, que pretendemos socavar, que esta relacionado, cuando no es el mismo, con la heterosexualidad obligatoria, la heteronormatividad, y la división sexual en el capitalismo en varones y mujeres.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Bicilindrics
Bi.cilindrics, s.c.p.
C/ Raval, s/n
08272 Sant Fruitós de Bages
Telèfon i fax: 93 876 03 09
Especialitat en Moto Guzzi
Fanàtics de les OSSA i DUCATI
Servei DERBI
Mòbil: 639 11 25 58
web: http://personal2.redestb.es/bi.cilindrics
Persona de contacte: Pep.
e-mail:papaguzzi@bicilindrics.com

www.t1muntanya.com
MATERIAL TÈCNIC DE MUNTANYA
LA NOVA BOTIGA DE MUNTANYA DE MANRESA
Psg. Pere III 49-51 (Galeries Manresa Centre)
Local 15
Tel. 93 874 86 13

Entrevista al col·lectiu feminista "Colectiva d-genero anarcoqueer Proyectil Fetal" de Buenos Aires

"En Argentina el aborto es ilegal. La ley establece penas tanto para la mujer que se lo practica como para quien realiza el procedimiento."

Les refardes abril 2008

an yin won

L'Algunes preguntes han estat contestades per una integrant del col·lectiu i les de caràcter més general les han respòs de forma conjunta.

- Cual es la legislación que hay en Argentina en cuanto al aborto? La ley es distinta en casos de abortos naturales, producto de una violación,... o en casos de abortos voluntarios?

En Argentina el aborto es ilegal. La ley establece penas tanto para la mujer que se lo practica como para quien realiza el procedimiento.

El Art. 88 del Código Penal dice "será reprimida con prisión de uno a cuatro años, la mujer que causare su propio aborto o consintiere en que otro se lo causare. La tentativa de la mujer no es punible". Como tampoco esta penado el aborto que se produce en los casos de fecundación asistida o tratamientos de fertilidad, porque claro es un negocio! Por una laguna de la ley no se considera que eso sea aborto.

El artículo 86, que es a la postre el más importante, dice así: "El aborto practicado por un médico diplomado con el consentimiento de la mujer encinta, no es punible:

1. Si se ha hecho con el fin de evitar un peligro para la vida o la salud de la madre y si este peligro no puede ser evitado por otros medios;

2. Si el embarazo proviene de una violación o de un atentado al pudor cometido sobre una mujer idiota o demente. En este caso, el consentimiento de su representante legal deberá ser requerido para el aborto".

Tradicionalmente se consideró que el inciso 2 de este artículo establecía que en los casos de embarazos frutos de una violación a una mujer "idiota o demente", el aborto no era punible. Pero desde hace unos años, ha surgido un grupo de

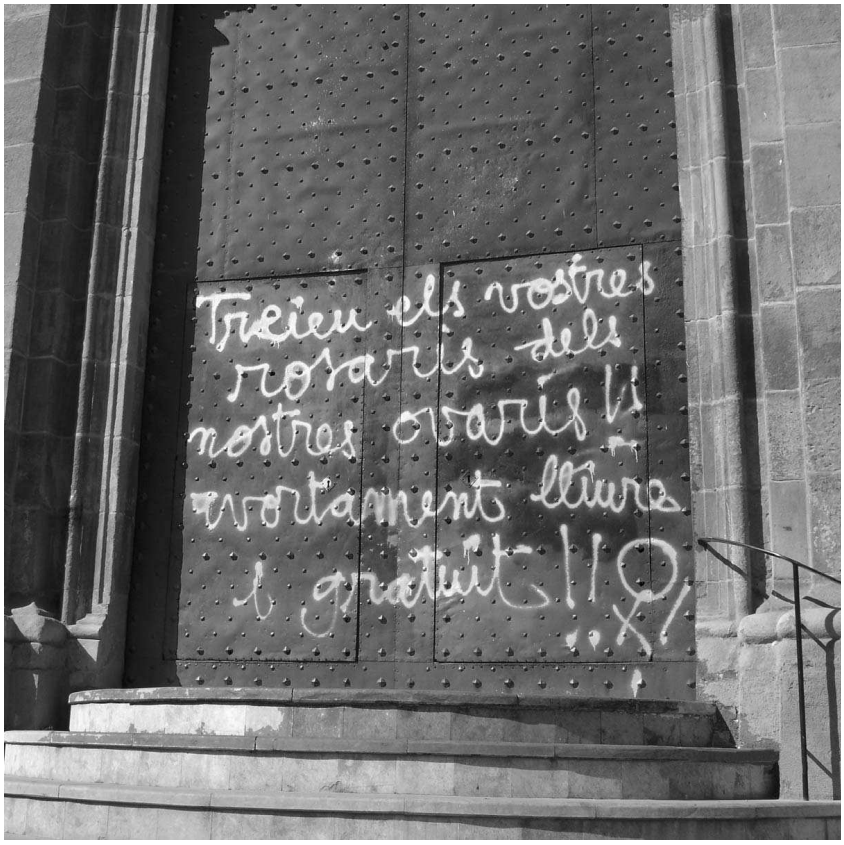

juristas que consideran que el término "violación" es usado en forma general y que el término "atentado al pudor" es el que se aplica únicamente a las embarazadas. Así, este resquicio en el texto permite que no se penalicen los abortos en caso de violación.

Lamentablemente los médicos no se atrevieron a practicar el aborto por las suyas, permitiendo la intervención innecesaria de la Justicia. Esta judicialización de los abortos no punibles llevó al Ministerio de Salud a elaborar un protocolo para asegurar que los hospitales públicos practiquen los abortos no punibles sin solicitar autorización judicial.

- Que opciones tiene una mujer en el momento en que decide abortar de forma voluntaria?

Puede practicarse un aborto en una clínica clandestina sin ningún control. Los precios oscilan de los 100 a los 1000 dólares, siendo un salario mínimo oficialmente de 300 dólares. También puede intentar intervenirse ella con agujas de coser, apios, o demás cosas, provocándose un aborto espontáneo.
"En la Argentina la primera causa de muerte materna es el aborto. La hospitalización por aborto se ha incrementado en el país en un 57% desde 1995 a 2000 (ultima medición oficial) y el 40 % de ellas corresponde a menores de 20 años. Se infiere que se producen entre 450.000 y 500.000 abortos por año. El legrado post-aborto es la segunda causa de hospitalización de mujeres en edad fértil en la Argentina.

Complicaciones como hemorragias, infecciones, o perforaciones de órganos son muy frecuentes." Según la Dirección Nacional de Salud Materno Infantil.

Las mujeres que mueren por prácticas clandestinas son cada vez más jóvenes y de sectores muy pobres de nuestra sociedad, ya que las que tienen medios económicos se realizan abortos en buenas condiciones sanitarias y con personal competente, que cobra jugosas sumas por sus servicios.

Además, quienes tienen la info pueden conseguir, casi clandestinamente, Misoprostol (nombre de la droga) u Oxaprost (marca del fármaco) e intentar provocarse un aborto espontáneo. Con esa droga en ningún caso la vida de la madre o su integridad física esta en juego. El medicamento cuesta 100 pesos argentinos (30 dólares aprox) pero no es de venta libre, es menester conseguir una receta médica y/o un amigo farmacéutico que te lo venda. Asimismo, su aplicación no es tan sencilla, y puede fallar aunque no tiene riesgo de perforación de útero. Si sale mal, solo sentiste dolor pero no hay riesgo de muerte, funciona con una o varias grandes contracciones.

- En tu caso personal, cual fue el proceso que seguiste para llevarlo adelante?

Mi ginecóloga consiguió una médica ginecóloga abortista clandestina, que junto a un cardiólogo y a una médica clínica me atendió por un método muy moderno, por aspiración. Mi mama y mi compañero lo pagaron a medias, costo alrededor de 700 dólares. La calidad fue excelente, no tuve ni secuelas y salí caminando de la clínica, al día siguiente fui a trabajar, estaba perfecta. Pero la clandestinidad, el sentirme una criminal, tener que esconderme (la medica tenia dos salas: una donde te hacia el aborto, otra donde te atendía por precaución), y la medica que era una mercenaria, una mercader llena de botox, colágeno y cirugías plásticas, haciéndome chistes de mal gusto sobre la edad de mi compañero (7 menos que yo- sin ningún profesionalismo dijo "A mi también me gustan jovencitos"), todo eso fue una experiencia desgarradora por la cual mas de una vez me pregunte si podría volver a pasar. No me arrepiento en lo mas mínimo de mi aborto, fue una decisión buena tomada con mucha conciencia y basada en la generosidad de no traer una vida mas. Pero las condiciones en las que tuve que hacerlo, las mejores del mercado sin embargo, fueron terribles.

- Como viviste el proceso en el ámbito emocional, teniendo en cuenta que es una practica ilegal en Argentina (con todo lo que socialmente esto conlleva)?

Tenía 25 años y me estaba yendo de mi casa. Casi no tuve herramientas para asimilarlo.

Continua a la pàgina anterior